

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDEVARVET

N:r 9: 1928

Veckans ledare, Majoritetsval eller matematisk rättvisa, behandlar de Åkerman-Engbergiska motionerna i riksdagen.

Säkerhetskommitténs förhandlingar pågå i Genève. Artikeln Giv ett bättre förslag är en redogörelse för avrustningsfrågans nuvarande läge.

Elin Wägner skriver om greve Coudenhove-Calergis bok, Hjalte eller helgon?

Från Riksdagen innehåller några synpunkter från remissdebatten med anledning av regeringens förslag till arbetsfredslagstiftning.

Ruth Perssons berättelse, Skuld, fortsätter i detta nummer.

Nya tjeckiska noveller recenseras av Greta Håkansson.

Vårning, dikt för Tidevarvet av Kerstin Hed.

En god bok efterlyses av X-Ray.

Svenska Eldbegängelse
Föreningens Byrå

Norrholmstorg 2 A — Stockholm
Öppen 10—1, 2—4, lörd. o. helgdags-
aftnar 10—2

Eldbegängelser — Begravningsförsäkring
Medlemsanmälningar — Urnor
Kolumbarier från 150 kr.

Ett oskrivet blad

är var och en som studerar.
Börja nu. Skriv bara namn
och adress på ett brevkort.
Kooperativa förbundets stu-
dieavdelning, Saltsjöbaden.

Hjalte eller helgon?

av ELIN WÄGNER

Här i landet uppenbarar sig ofta en leda över våra små och lugna förhållanden. Den som vill se denna sats dokumentariskt bekräftad kan t. ex. läsa Göteborgs handelstidning. Det ser ut som om det inte lönade sig för en begåvad karl att förlägga sitt livsverk i Sverige. Här finns inte det tryck som tvingar till yttersta anspänning av kraft. Inte heller stora händelser som lyfta upp den enskilde på vågkammen. Här finnes inte den eggande atmosfär i vilken idéerna födas, viljan vaknar och krafterna stiga.

Det kan inte utan vidare medges att ödet att vara svensk skulle ge någon skytt av rätt att begrava sitt pund, sätta sig på graven och tänka: vilken stor man jag kunde blivit på kontinenten. Men samtidigt är det sant att stora förhållanden, rörliga och farliga tider, medvetandet att ingå i en stor gemenskap med stora mål ger lyftning och sväng åt livet. Men skulle inte svenskarna få den stimulans de behöve, den dag då de kände sig som medlemmar av den europeiska enheten? Ty att vara medborgare i en kulturvärld under ett så kritiskt skede som detta på-

kallar varje anspänning av kraft och innebär alla möjligheter. Det ger också av sig själv målet: att rädda europeiskt väsen och kultur från yttre och inre faror till fortsatt liv och en stor framtid.

Trots allt internationellt umgänge, så gynnat av moderna fort-
skaffningsmedel, trots allt varubyte och tankebyte har den europeiska enheten ännu icke blivit en inre verklighet, den hjärteangelägenhet som framfvingar ett yttre förverkligande. Det hjälper inte att vi äro en enhet, när vi icke erkänna det, därför att vi icke se det väsentligt enande för det oväsentligt söndrandes skull.

Det finns ju en paneuropeisk tanke, och den förekommer ibland i stora politiska tal som prydnad. Det finns också en paneuropeisk rörelse som vill samla europeer till arbete för fosterlandet Europa. Denna rörelse har sina fiender i den uppfattning som ser paneuropeismen som en fiende till nationen, vidare i den allmänna trötheten efter kriget och benägenheten att låta allt basa, och slutligen icke minst i sådana privatintressen som frodas på den europe-

iska splittringen. Tiden själv, varje dags händelser, argumenterar visserligen för en europeisk enhet, men få människor ha tillgång till förstahandskunskap om vad som sker, ja knappt till en opartisk framställning. Vantolkare finnas alltid tillhands, när det gäller att tyda händelsernas språk.

Det är därför man måste tycka att en sådan bok som Hjalte eller helgon, Held oder Heiliger av Coudenhove-Kalergi är av stort värde även om man icke följer författaren på varje punkt i hans argumentation. Han behandlar i alla fall det europeiska problemet från en europés synpunkt och är varken hindrad av nationella fördomar, privata intressen eller konventionella åsikter.

I en tidigare bok, Paneuropa, har han behandlat Europas politiska problem och lagt fram skälen varför en paneuropeisk union synes honom som den enda möjligheten om Europa skall förbli Europa i den farliga konkurrensen mellan världsdelarna. Här, i Held oder Heiliger, behandlar han Europas moraliska
(Forts. å sid. 4.)

Giv ett bättre förslag!

Det svindlande förslaget att inbjuda alla folk till en diskussion om hur varje krig — även försvarskrig! — skulle förbjudas i lag, som för en tid sedan behandlades i diplomatiska noter mellan Frankrikes och Föränta Staternas utrikesministrar, har resulterat i ett ganska beskedligt skiljedomsfördrag mellan dessa stater, däri under rubriken undantag stå konflikter som berör inre angelägenheter. Monroe doktrinen och hänsyn till en tredje part. Någon världsdiskussion om att ställa allt krig utanför lagen hörs ej vidare av.

Däremot pågår ju i Genève diskussionerna inom kommittén för skiljedoms- och säkerhetsfrågan, som skall ge underlag för avrustningskommissionens sammanträde i mars.

Anna Bugge-Wicksell skrev i Tidevarvet i december 1925, att utvecklingen sedan 1924 har varit så kraftig, att Genèveprotokollets formel: skiljedom, säkerhet, avrustning numera förefaller föråldrad. Mottot över innevarande års verksamhet kan snarare sägas vara: säkerhet genom skiljedom och därefter följande avrustning.»

Det är alltså denna säkerhet genom skiljedom, som borde taga gestalt under subkommitténs

sammanträde, för att sedan kunna läggas till grund för avrustningskommissionens arbete.

Det diskussionsunderlag, som utarbetats av de för ett år sedan tilltagna rapportörerna Holsti (Finland) Politis (Grekland) och Rytgers (Holland) tillsammans med säkerhetskommitténs ordförande Benesj, innehöll emellertid inga riktlinjer för allmän och obligatorisk skiljedom i Genèveprotokollets anda. Det behärskades av det engelska memorialets (se Tidevarvet n:o 4 f. 1928) hänvisning till »ett nät» av enskilda eller »regionala» skiljedomsavtal.

Mot denna tankegång har under diskussionen bl. a. Jugo-Slavien kastat in den praktiska frågan: hur går det med isolerade stater, som är omgivna av idel fiendliga makter, vilka icke vill underskriva en skiljedomsstraktat? För dem är »regionala fördrag» en klen tröst.

Det svenska förslaget att trots allt försöka få fram ett kollektivt förliknings- och skiljedomsavtal blev lagt till grund för en stor principdebatt, där prof. Undén i ett mycket uppmärksammat anförande ville hävda möjligheten att trots invändningarna t. ex. från Storbritannien få fram förslag till ett allmänt skiljedomsystem som kunde ha bety-

delse även utan bindande garantier (militära) — på samma sätt som folkförbundspakten i och för sig.

Den Kanadensiske delegaten Ridel framhöll återigen en praktisk synpunkt: avrustning utan militära garantier vore den bästa säkerheten.

Det har visat sig mellan Kanada och Föränta staterna. Ingen garanterade dessa rivaler något värn mot den enes eller andres trolöshet, då de för 100 år sen beslöt att avmilitarisera sin gemensamma gräns!

Den svenska pressen liksom världspressen i allmänhet låtsar för det mesta som om det ryska förslaget till »överenskommelse om omedelbar, fullständig och allmän avrustning» inte funnes. Men den obevekligt liberala tidningen Manchester Guardian, som aldrig försummar att ge sin världsläsekrets förvånande synpunkter, ger ett utförligt referat av det ryska förslaget. Och den gör till sist inför Sovjets »nu undertryckta» förslag följande reflexion: Dessa förslag ha naturligtvis hälsats med löje, som vore en smula mer berättigat, därest någon annan hade framställt ett mera praktiskt förslag att bryta den trolldring som heter: ingen avrustning utan trygghet, ingen trygghet utan skiljedom, ingen skiljedom utan

En god bok

Allt går igen. Hur avskydde jag icke i min ungdom uttrycket *En god bok*. En bok kunde vara rolig, spännande, farlig, gärna förbjuden eller lärorik, men god — nej tack, det var allt för sorgligt och borgerligt. Och så tvingas man av livets konsekvens och ofrånkomlighet en vacker dag att offentligt fråga: Varför är det omöjligt att inom Kungl. Järnvägsstyrelsens domäner komma över en god bok?

Här finns nu utomordentligt fint inrättade vänthallar vid stationerna, började med Stockholm, Malmö, Göteborg och undan för undan. De härligaste blomsterkiosker och utomordentliga fruktbutiker med förstklassiga varor locka de resande till inköp. Tobaksmonopolet sörjer för nikotinbehovet. Kaffe med dopp och allt vad till livets nödtorft hör finns välordnat inte endast inom stationerna utan restaurantväsendet på tågen tillfredsställer ju högt drivna anspråk.

Nå — man har en lång resa framför sig en dag, en natt. Man har kanske i bokhandeln köpt till resan några böcker. Den ena köper man för att man känner författaren — den kostar 6:50 och är 150 sidor stor. Bra papper och på de flesta sidor tio à tjugo rader. Den räcker knappt till Södertälje. Den andra, som kanske räckt längre fick man ej med sig. Men jag köper väl vid stationen här eller där, helst där. Alltså — snälla fröken en bra bok till reslektyr, en detektivroman eller något dylikt. — Hyrkuskens berättelser av August Blanche har vi just nu fått och den är mycket bra. — Tyvärr läste jag den för fyrtio år sedan. Men något annat? Finns här ej andra svenska författare? — Nej. Men Courts-Mahler. Då den författaren ej senterades slocknade bodfrökens intresse helt och hållet och man uppmanas att gå igenom lagret.

Och jag frågar: var i all världen får Järnvägskiosken sin litteratur ifrån? Hur har denna utsökta samling av obskyra utländska författare kunnat sammanbringas och varför skall arma svenska resande påtvingas desamma? Varför kunde jag icke få hänge mig åt Andersens sagor eller Valdemar Seir för kr. 1:85. Den senare hade då räckt till Hallsberg åtminstone. Eller någon av »Vårt Hems» billiga vita böcker.

Men är det kanske för att de skall hänge sig uteslutande åt tidnings- och tidskriftsläsandet. Det gör man ett par timmar men sen vämjes man vid den lösa maten och trår efter En god bok. Varför vill hr Granholm och Kungl. Järnvägsstyrelsen ej tillställa att den andliga reskosten som står de resande till buds i våra fina »Salles des pas perdus» har samma höga standard som monolets cigaretter, hr Spångbergs blommor och fruktioskerna, som digna av söderns druvor och annan härlighet.

Hur skulle det ta sig ut, om järnvägsrestaurangerna bjöd på gamla restlager av kobbekött och torkade grönsaker. Det finns i alla fall både billiga och bra böcker — även av svenska författare.
X-Ray.

trygghet, ingen trygghet utan avrustning.

Den dag detta skrives har herr Lindhagen i vår riksdag mot ett enhälligt konstitutionsutskott försvarat sin motion om en revision av Nationernas Förbunds akt bl. a. i riktning mot att i akten inkrivres den fullständiga avrustningen; a t t
(Forts. å sid. 4.)

Ansiktsbehandling

Botande av hud-defekter.
Massage,
Manicure,
Pedicure

Alla assist. äro gymn.-dir.
Franska Skönhetsinstitutet
Acad. Scientif. de Beauté
10 Hamngatan 10
Norr 42 44. Beställ tid.

Allt flera köpa i Konsum

Principen är där:
sunda varor i
sunda butiker.

KONSUMTIONSFÖRENINGEN STOCKHOLM

middagsrast. Det har varit en förfärlig uppståndelse bland åskådarna, skrik och gråt och sparkar och knuffar medan striden böljar fram och åter över golvet.

Nämndemännens flicka har fått sin regnkappa sönderriven, en har blivit trampad och en har blivit klämd, en har fått sig sina smörgåsar fränslagna och nertrampade i golvet, alla ha hotat och gråtit och jämrat sig.

Sven Lorensen har aldrig förr sett tandrader blottas i raseri. Han har fäktat och svängt med armarna i luften, bankat dem mot sidorna, hoppat och sprattlat med benen, och till slut har ett av de förlösande orden kommit över hans läppar.

»Helvete! har han skrikit och hoppat till ett tag. — Helvete! — Helvete!

Och det har blivit skrik på skrik och hopp på hopp tills han måst sätta sig ner på en bänk och vila ut.

Men Tora Mattiasson har inte tagit del i oväsandet. Hon har suttit i skolsalen och målat tavlor med blått i sin skrivbok. Allt sedan hon i en över tjugo år gammal Allers råkat få se ett skogsparti med hjortar och med månljus mellan trädstammarna, har hon känt sig manad att göra något liknande efter. Men inte förrän timman före middagsrasten har denna maning blivit så stark, att hon kunnat ge uttryck åt den.

Hon har arbetat och plitat hela rasten med de medel som stått henne till buds, och till slut har det lyckats henne framställa något som hon tycker ger någorlunda uttryck åt vad hon känt inom sig. Men just som hon präntade dit sitt namn, så som hon sett konstnärens namn vara tryckt under tavlan i Allers, ringde klockan och med det samma stod läraren över henne och frågade:

»Vad gör du? — Ah, jag har då aldrig i livet sett på maken till unge.»

Och boken smälde henne kring öronen och hon hann ingenting tänka, förrän hon stod framför svarta tavlan med sitt verk utställt till allmänt beskådande. Skratten ha tystnat, och hon blir väl snart befalld att gå bort och sätta sig på sin plats, men hon känner, att hon aldrig mer skall kunna se någon av kamraterna i ansiktet.

»Tavla av Tora Mattiasson». — Hennes hemligaste dröm.

Sven Lorensens sidokamrat syslar med att fästa en oknäppt säkerhetsnål i ena ändan av ett segelgarnsnöre, vars andra ända han bundit samman till en tofs. Det skall bli svans åt läraren, och barnen i de andra bänkarna följa intresserat hans görande.

»Sätt fast den! Du kommer bättre åt», uppmanar han Sven.

Och Sven söker med skälvalande händer fullgöra uppdraget. Nu kanhända han kan visa dem, att han inte är någon mes. Men just då ser läraren herrgårdsbilen svänga ut ur garaget och vänder sig om för att gå ut och hejda den, när den kommer mittför. Och där sitter Sven med nål och tråd i högsta hugg.

Men det blir inte det straff som Sven väntat. Nålen och snöret tas ifrån honom och läraren stoppar det i fickan, men han säger endast halvt skämtsamt, ty han vågar inte annat för pojken förskräckta ögon, och

Hjälte eller helgon

(Forts. fr. sid. 1.)

problem. Han säger ifrån mycket rejält att det som gör det tvivelaktigt om Europa kan klara upp sin situation icke är de yttre farornas storlek, icke något fel på rasens fysiska livskraft utan moralisk svaghet eller dålig moral, som gör oss oförmögna att rycka upp oss till den handling tiden kräver. Därför är Europas enda räddning en förnyelse av moralen och skapandet av en ny norm för vårt sedliga handlande, en ny fast sed, som kan stödja den enskilde.

De gemensamma geografiska betingelserna, den starka blodblandningen genom folkvandringar och krig och det gemensamma kulturarvet ger oss rätt, menar han, att tala om en europeisk ras och en europeisk själ.

Hade inte Europa varit så mångflikigt och så genomskuret av bergskedjor och på så sätt starkt uppdelat i avskilda områden, skulle vi icke haft den mångfald i enheten som vi nu ha. Den är både vår svaghet och styrka.

Den europeiska själen har ett heroiskt element, betingat av världsdelen nordliga läge och fattigdom som tvingat dess innevånare till kamp och arbete om de ville rädda sig från undergång. Det har sin individualism som är ett arv från antiken och sin socialism, vars broderskapsideal härstammar ur kristendomen. Men dessa element förena sig inte till en högre enhet. I den moderne europeens själ har olikheten och kampen mellan dem skapat en splittring som fört till svaghet och kaos.

Orsaken anser han vara den att europeens heroiska inställning, hans hjälteideal icke kunnat förliskas med

förstår också att det inte är hans egen idé:

»Håå min lille vän. Tycker du då inte jag verkar farlig nog som jag är. Utan jag skall begåvas med svans också.»

Han kan skratta nu, sedan han övervunnit sin motvilja för att be om hjälp, ty han vet att ingen någonsin gått ohulpen från herr Felix.

»Gå bort och sätt dig på din plats! säger han åt flickan vid tavlan just som han är i dörröppningen. Och hon smyger sig förgråten bort i sin bänk.

»Du skulle varit mycket kvickare i vändningarna», förklara kamraterna för Sven.

Och han ler krampaktigt mot dem, medan han försökte svara som han tror de själva skulle svarat.

»Nålen ville min sjäsjäl inte bli fast.»

Ruth Persson.

kristendomen som är en orientaliskt färgad religion. Europeén löste från början svårigheten så att han blev teoretiskt kristen men praktiskt hedning. Riddaren och gentlemannen, de europeiska idealtyperna, äro hedniska ideal, klädda i kristen dräkt. När sedan den kristna tron upplöstes och när livsformerna omvandlades genom de tekniska uppfinningarna, då hade europeén därför att hans natur så länge varit tvingad in i orätta former, ingen instinkt som kunde leda honom, ingen kunskap om sig själv. När seden sönderbröts, hade han intet stöd för sin inre osäkerhet. Rädslan för sociala efterträningar av sitt handlande kunde ej längre verka som återhållande moment. I storstaden behöver man inte hålla sig väl med sina grannar, man kan få nya, inte sköta sitt anseende, man kan skaffa sig ett nytt.

I denna upplösning stå folken, klasserna, könen och generationerna mot varandra.

Europeén är olycklig, emedan han icke har några ideal mera, intet hopp, igen trygghet.

De politiska katastroferna under 20 århundradet spegla det europeiska samhällets immoralitet. Världskriget, fredskapitlet och efterkrigshistorien äro politiska uppenbarelser av vår moraliska bankrutt. För närvarande är det politiska läget liktydigt med ett latent krig mellan folken, och det sociala liktydigt med ett latent krig mellan klasserna. De ledande politikerna och de krigsindustriella vilja väl inte krig, men de vilja hålla krigsmöjligheten öppen, därför att det stärker deras ställning och ekonomi. Det spelas med ett framtida krig med en cynism som är så mycket mera oförlätlig som vi nu veta vad krig är och veta att efter nästa krig intet Europa kommer att finnas längre.

Fascister och kommunister förbereda å var sin sida ett kommande inbördes krig, ett klasskrig vars utsikter äro ännu fasansfullare än dem nya nationella krig öppna för oss. Borgarklassen lever på en vulkan, den förhärdat sina hjärtan mot de lägre klassernas fattigdom. Socialismen lever på de sämre lottades avundsjuka mot de bättre lottade, den har avlägsnat sig från de kristna, mänskliga ideal varur den föddes. Pacifismen som inser lägets allvar är maktlös, emedan den inte väddar till det heroiska drag som finns

Ut ur trollkretsen

Herr Lindhagens motion om fullständig avrustning hänvisar till Sovjet-delegationens förslag av dd 30 nov. 1927 till N. F:s avrustningskommission (att upptagas vid kommissionens sammanträde nu d. 15 mars). Detta förslag är i sin helhet avtryckt i samband med motionen (nr 184 första kammaren). Till tjänst för dem av Tidevarvets läsare som äro intresserade därav, återge vi från översättningen i hr Lindhagens motion Sovjet-förslaget huvudpunkter:

Oaktat den negativa uppfattning, som sovjetunionens regering intager till folkförbundets arbete, mottog den inbjudningen av den 12 december 1925 att deltaga i den blivande konferensen för avrustning. Den sovjet-schweiziska konflikten, som framkallades genom mordet på sovjetunionens diplomatiska representant M. Vorowski och mordarens frikännande av den schweiziska domstolen, beövade sovjetregeringen möjlighet att taga del i den förberedande kommissionens tidigare sammanträden. Då nu sovjetunionens regering sänder en delegation till den förberedande kommissionens fjärde sammanträde så har åt denna delegation nuppdragits att föreslå en plan till en allmän och fullständig avrustning.

För att förverkliga detta föreslår sovjetunionens regering följande åtgärder:

- alla land-, sjö- och luftstyrkor avväpnas, och förbud utfärdas att bilda dylika under någon som helst maskerad form;
- alla vapen, all ammunition, alla medel i det kemiska kriget och alla andra rustnings- och förstörelseverktyg, som befinna sig i arméernas ägo eller i deras bruk, skola förstöras;
- alla krigsfartyg och militäraeroplan förstöras;
- inkallelsorna till militär utbildning i armén eller i andra organisationer inställas och så väl militärtjänstplikten som den frivilliga och obligatoriska värnplikten avskaffas;
- lagar stiftas, som förbjuda inkallandet av utbildade militärreserver;
- fästningarna slopas och stödjepunkterna för sjö- och luftflottan förstöras;
- speciella krigsföretag nedläggas och alla maskiner, som inom krigsindustrin användas för framställande av krigsförnödenheter, förstöras;
- alla anslag för militära ändamål i statsbudgeterna och från olika föreningar skola strykas;
- krigs-, marin- och luftdepartementen avskaffas, likaså generalstaberna och militära ledningar, företag och institut av alla slag;
- lagligt förbud utfärdas mot all slags militär uppfostran av ungdom genom statliga eller privata organisationer;
- inga uppfinnarepatent för några slags vapen och förstörelsemedel få längre utställas så att varje uppmantran att göra dylika slags uppfinningar bortfaller;
- lagar stiftas, enligt vilka en kränk-

hos de bästa europeerna, utan väddar till fruktan och till människokärlek, båda delarna främmande för den europeiska själen.

Detta är i korta drag en redogörelse för bokens första del, som vill ge det nuvarande läget och dess förutsättningar. I nästa nummer av Tidevarvet följer en framställning av de tecken och de vägar till resning och räddning som författaren tycker sig skönja.

Elin Wägner.

ning av ovannämnda bestämmelser betecknas som största förbrytelse mot staten; m) alla regeringsåtgärder eller överenskommelser mellan regeringar, vilka stå i strid mot ovanstående bestämmelser, skola förklarar annullerade eller ändras i överensstämmelse därmed;

n) sovjetdelegationen har fullmakt att föreslå förverkligandet av ovanstående fullständiga avrustningsprogram omedelbart efter det motsvarande konventionsträtt i kraft på det sätt, att alla åtgärder, som äro nödvändiga för krigsmaterialets förstörande, skola förverkligas inom ett år.

III. Sovjetregeringen tror att den framlagda planen är den enklaste för åstadkommande av en total avrustning och den mest ändamålsenliga för fredens sak.

Om de kapitalistiska staterna skulle vägra att genast avskaffa de stående arméerna tror sig sovjetregeringen — ledd av en önskan att underlätta avslutandet av en praktisk överenskommelse av en fullkomlig avrustning — kunna föreslå följande:

Den fullständiga avrustningen genomföres av alla fördragslutande stater samtidigt i på varandra följande etapper under en tidrymd av fyra år. Första etappen måste avslutas under loppet av år 1928. De genom militärbudgeternas avskaffande frigjorda medlen användas av varje stat efter eget gottfinnande, men uteslutande för främjande av industriell eller kulturell utveckling.

IV. För att försvara på alla sätt sin synpunkt kommer sovjetdelegationen att deltaga i alla övgälrengisHTARITO deltaga i alla överläggningar utan undantag, för så vitt det gäller praktiska åtgärder, som i realiteten leda till avrustning.

V. Delegationen förklarar, att sovjetregeringen helt och hållet ansluter sig till konventionen om förbud mot användande av kemiska och bakteriologiska medel för militära ändamål. I det sovjetregeringen förklarar sig beredd att genast underteckna denna konvention, vidhåller den likväl, att en mycket kort frist bör uppställas för dess ratificering av alla stater.

För att garantera denna konventions efterlevande anser sovjetregeringen det för oundgängligt att en arbetarnas kontroll upprättas över varje gren av den kemiska industrien, som med lätthet låter utnyttja sig för krigsändamål i de stater, där denna industri är utvecklad.

Giv ett bättre förslag

(Forts. fr. sid. 1.)

de militära och ekonomiska sanktionerna utgå ur akten; att jordens befolkningsfråga och rasernas likställighet få en plats i idéprogrammet och att till skydd för den andliga friheten pluggskolan i världen omvandlas till en karaktärs-, kunskaps- och yrkesskola.

Mot ett likaledes enhälligt statsutskott står herr Lindhagens motion om att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära övervägande och förslag om genomförandet, i samråd med övriga skandinaviska länder, av en fullständig avrustning av dessa länder eller ock om en sådan avrustning av Sverige ensamt i anslutning till de redan avrustade länderna särskilt Tyskland.

Till den vishet, som med krigsrustningarnas trollkrets och verklighet runtomkring kallar sådana förslag utopier — rikta vi Manchester Guardians fråga: vem ger ett mera praktiskt förslag?

SAPONARIAS

Glytande Silver

det MODERNA Silverpolermedlet,

försilvrar Edert slitna bordssilver samt föremål av koppar, mässing, brons m. m.

Putsar, polerar och konserverar Edert gamla äkta silver.

Pris pr flaska 3.50. Liten fl. 1.25.

Finnes i färg-, kemikalie-, järn- och speceriaffärer m. fl

Partilager:

GYLLING & Co.

Regeringsg. 12, Sthlm. N. 198 76

FÖRSÄKRING

SKÄNKER

TRYGGHET

FOLKET

Livförsäkring

SAMARBETE

Brand- Olycksfalls- Garanti- Bil-försäkring

Kooperationens Försäkrings-Anstalter

Kungsgatan 5 - Stockholm

När Ni behöver

Vichy- och Sodavatten

Ring då

Koop. Mineralvattenfabr. Thor

TEL. SÖDER 158 11 & SÖDER 336 11

Hemsändes direkt efter order